

Když jsem hrál svatou Dorotu

Nebudu vám vyprávět příběh o svaté Dorotě, znáte jej dostatečně z vlastního provedení. Nebudete asi vědět, že podobné hry o této světici se hrály s oblibou už ve středověku. V rukopise Vyšebrodském se dochovala píseň z roku 1410 "Doroto, panno čistá". Od 17. století pak na venkově vznikla celá řada her: některé zpívané, některé hrané jako činohra prokládaná zpěvem. Příběh je stejný, někdy však do děje vstupuje více osob než v našem představení. Jindy se zase obejde jen s Dorotkou, králem, Teofilem, jedním Katem a čertem. Můj chlapecký hlas vydržel až do patnácti let. Pak se najednou přes prázdniny proměnil v baryton. Prý ten můj chlapecký hlas byl pěkný. Dochoval se ostatně na staříčké gramofonové desce, po níž putovala od kraje ke středu kovová jehlička. Ale to byl zase latinský příběh tří Marií u Kristova hrobu, a já tam zpíval anděla.

Byl jsem vždycky postavy drobné, a tak jsem zpíval svatou Dorotu nejméně dva roky, oblečený do dlouhé bílé košile až po paty, opásaný žlutou mašlí, se zlatou korunou na hlavě. Ta koruna potom upadla, když mě kat popravil. Ve Schole cantorum jsme zpívali Dorotčin příběh jako strofickou píseň na jeden nápěv, ostatně na ten, který zpíváte už na začátku. Na slova "Pěkně čistě chodila, protože svatá byla", jsem drobnými krůčky, ale samozřejmě noblesně, cupital do kruhu po jevišti. Vzpomínám, že při tomto úkonu jsem míval často aplaus na otevřené scéně. Měl jsem tu roli rád, a tak se nedivte, že jsem na Zdeninu výzvu, abych pro vás stvořil nějaké "drama", zvolil právě hru o svaté Dorotě, ovšem podstatně bohatší než byla ta scholárská, protože vy na to máte. Jak ukazuje poslední španělská zkušenost, je srozumitelná i v jazykově cizím prostředí. Vidím rád, když ten příběh prožíváte, prostě, když hrajete s chutí své role a zpíváte a hrajete tak, aby to diváci prožívali s vámi.

Nevím, ale docela možná pro vás najdu jiný příběh. Myslím si, že vám to sluší, že to děláte rádi a že to obecenstvo přijímá s potěšením.

Je mi trochu líto, že už bych nedokázal s noblesou cupitat po jevišti, ale jsem rád, že jsem vám těžkým krokem donesl notičky, které vaší zásluhou ožily.

Děkuju. Vaše někdejší Dorotka

Pavel Jurkovič

Pueri gaudentes en Espana 2000

Pan šéfredaktor mi dal pokyn: "Napiš to tak na jednu a půl voxové stránky, jo?" Děťinsky se domnívá, že koncertní tournée Pueri gaudentes en Espana 2000 lze pohodlně vylíčit na padesáti řádkách po šedesáti úhovech. Tak pohodlně, jako se dá poskládat třicet pět zpěváků koncertního sboru ve vodorovné poloze do osmi řad a uložit je do jedné karosy. Pan šéfredaktor správně vytušil, že loňský vánoční koncertní zájezd byl od začátku do konce jedním velkým rekordem.

Mýlil by se ten, komu by se pro lámání rekordů zdál nevhodný hotel Formule ve francouzské Bayonne, ve které jsme přespali druhou noc. Dveře pokojů lze otevřít pouze za pomoci osmimístného číselného kódu a zapamatovat si pouhopouhý jeden kód vlastního pokoje zdálo se některým zpěvákům trapně jednoduché; proto uspořádali klání o nejlepší krátkodobou paměť. Vítěz není znám, jelikož správnost tipů bylo pochopitelně zapotřebí ověřovat, což bylo možné pouze do 22:00. Poté musil utichnout i něžný orchestr digitálních zámeků.

Třetího dne, v baskické kulturní metropoli Bilbao, padla další meta; na odpolední procházku dne třináctého prosince vyrazili někteří kluci v kraťasech a tričkách. I když na sluníčku bylo určitě hodně přes dvacet stupňů, Španělé byli zahaleni v zimních kabátech a otáčeli se po nás tu uznale, tu nedůvěřivě. Že jsou nejenom otužilí, ale také talentovaní, prokázali kluci

večer ve zcela vyprodané basilice Santa Maria de Portugaleta. Mimořádně vstřícné přijetí vybudilo PG ke skvělým pěveckým (i hereckým) výkonům. V Burgosu jsme bydleli v hotýlku jako z pohádek. Některým zásadovějším chlapcům sice nevyhovovaly kraječky, zlato, zrcadla a růžová atlasová záhlaví postelí, ale všechna zranění, která utrpěl jejich vkus přílišnou zdobností vily Jimény, si uzdravili při večerním koncertě v Casa del Cordón. Velká španělská banka Caja de Burgos upravila bývalý klášter do podoby luxusní moderní bankovní budovy; peněžní operace tedy probíhají v křížové chodbě a koncert se konal v zastřešené rajske zahradě. Opět bylo vyprodáno do posledního místečka a okouzlené publikum na závěr aplaudovalo ve stoje.

Pátého dne jsme vyrazili brzy ráno, protože nás čekal dlouhý přejezd do jednoho ze středomořských letovisek, Alicante. Oteplilo se o dalších pár stupňů, palmové listy ševalily ve vlhém prosincovém větříku, bělostné plachetnice stály vyrovnané v přístavištích, vánočně vyzdobenými úzkými uličkami zaznívalo šumění mořských vln, před kostelem de Santa María de Alicante stála dlouhatánská fronta posluchačů, kteří se těšili na náš koncert...kdo by v takových podmínkách nezpíval jako andílek? Po koncertě byl překonán další, tentokrát rychlostní, rekord. Za patnáct minut bylo sýrovou pomazánkou namazáno, mezi umělce rozdistribuováno a umělci snědno sedmdesát šest dvojitých sendvičů (a pět trojitých); to vše v karose uhánějící nocí do rezidence na pláži. Třetí adventní víkend jsme strávili u moře. Koupat se nedalo (pouze klavírista Jára do chladných vln vešel a sklídl nelíčené uznání zbytku sboru), ale na plážový volejbal, stavění pískových hradů, hloubení nor, opalování, procházky a snídaně s pohledem na slunce vycházející nad mírně se zakulacujícím obzorem bylo počasí jako stvořené. Podnikli jsme jeden výjezd za nákupy vánočních dárků, jeden výjezd za historií a koridou do Valencie a jeden nájezd na mandarinkový háj. Rekordem těchto dnů byla bezpochyby koncentrace vitamínu C v tělech zpěváků PG.

Osmého dne brzy ráno jsme zamířili na sever, do Leónu. Stupně klesaly nepřímo úměrně k nadmořské výšce a péřové bundy, které někteří odvážlivci u moře odložili navždy, se ukázaly jako velmi příjemné společnice při procházkách po centru města. Kromě katedrály, prohlašované Leónany (právem) za nejkrásnější na světě, jsme viděli i první realizovanou budovu proslulého architekta Gaudího; v jedné trafice kluci dokonce odhalili českou prodavačku, kterou (poté, co je obdarovala četnými pozornostmi a suvenýry) vlastenecky a duchaplně pozvali na vystoupení. Podle nepsaného pravidla: čím horší generálka, tím lepší provedení byl večerní koncert v Aula Magna San Isidoro leónské university podařený a publikum spokojené. I tady se prodávala cédéčka; celkem se prodaly tři krabice!

V Madridu došlo k příhodě skutečně rekordní. Paní sbormistryně si poprvé za deset let existence PG zapoměla vzít na koncert své noty. Tato dějinná a nevídaná událost poněkud zapadla při časových a programových přesunech, souvisejících s koncertem v sále kulturního centra Conde Duque. (Na rozdíl Japonců, kteří každou minutu pevně naplánují bez šance na nevinnou variaci či trylek, Španělé si v improvizaci na dané téma doslova libují...) Protože koncert začal o půlhodinku dříve, nežli bylo oznámeno, český velvyslanec, který si přišel PG poslechnout, přišel až ke konci vystoupení. Po (opět úspěšném) koncertě nás čekal běh nočním Madridem. Hlavní město Španělska začíná žít právě okolo deváté hodiny večerní; na vánočně nazdobené ulice a bulváry, otevřené obchody, desítky nejrůznějších pouličních umělců a stánků jsme měli pouhou hodinku a náš průvodce nám chtěl ukázat to nejdůležitější z města. Fakt, že se nikdo ze sboru neztratil v zástupech temperamentních Madridanů, považují mnozí účastníci zájezdu nikoli za rekord, ale za předvánoční zázrak.

Poslední koncert, který kluci dávali v malém kostelíku baskického Irúnu, byl ten nejméně oficiální a tím nejživější. Překladaelé s námi už nebyli, a tak jsme byli odkázáni na tlumočnickou moc hudby. Posluchači, mezi nimiž byly desítky dětí v černobílých krojích, obsadili kostelíček doslova až po střechu (i kúr byl plný). Děti představení komentovaly a skutečně prožívaly; při Dorotce se objevily i slzy. Jak probíhaly dva dny, po které jsme se přibližovali ku Praze, nikdo neví. Z těšení na domov jsme procitli až v sobotu ve dvě hodiny ráno v Holešovicích.

Šest úspěšných koncertů, sedm tisíc ujetých kilometrů, nespočet snědených toustových chlebů na dvaceti osmi různých parkovištích - to je všem pětatřiceti zpěvákům společné. Každý z nich si navíc přivezl svoje jedinečné zážitky a postřehy. A ty se, pan šéfredaktor promine, na jednu a půl stránky nevejdou...

Eva Petrášková

O Severáčku

Na konci března nás čeká prestižní víkendový zájezd k libereckému Severáčku. 25.3. si společně zazpíváme na koncertě v Divadle F. X. Šaldy, vystoupení zakončíme společným zpěvem působivé školní scény ze známé opery Antonína Dvořáka Jakobín. Ještě než vyrazíme na cestu, sluší se vědět něco o našich hostitelích.

Liberecký dětský sbor Severáček založili v roce 1958 manželé Jiřina a Milan Uherkovi. Nedávné oslavy čtyřicátých narozenin vybudily k ohlédnutí. Severáček dnes patří mezi elitní české sbory. V celostátních a prestižních mezinárodních soutěžích získali na 20 prvních míst (my známe Nantes, Neerpelt - Suma cum laude!!, Preveza), současně s přízní kritiků je pro sbor také příznačná nesmírná obliba, kterou získává u nejširších kruhů svých posluchačů. Severáček dále vystupoval na českých hudebních festivalech, včetně Pražského jara, zpíval ve 22 zemích Evropy, v USA, Sýrii a Jordánsku. Na podzim projeli západní Evropu s exotickým cílem - ostrov Jersey u Velké Británie.

Profesionální kvalita práce přivedla sbor do nahrávacích studií. Dnes si můžeme Severáček poslechnout na mnoha zvukových záznamech, i v rozhlase a televizi. V prosinci vydal sbor nové CD koled v úpravě Milana Uherka "Vánoce se Severáčkem".

Od roku vedou Severáček manželé Silvie a Petr Pálkovi, jejich uměleckým poradcem je právě Milan Uherek.

Zdroj: www.severacek.cz

Jan Zapletal

Fyzikové v Opeře

Na konci října uvedla Státní opera Praha světovou premiéru nové opery Andrease Pflügera Fyzikové napsané podle dramatu Friedricha Dürrenmatta. PG reprezentovalo 6 kluků. Nabízíme vám pohled Petra Strnada (15) a Michala Křístka (19).

Fyzikové - pro někoho paskvil, který nemá hlavu ani patu, pro jiného strhující dílo. Opera s nekonečným množstvím efektů si ani nestihla získat srdce českých diváků, protože měla pouze tři provedení. Veřejná generálka se odehrála před zraky pražských studentů v pondělí 23.října v 11 hodin. Pro nás, kteří už nějaký ten čásek v opeře hrajeme, je to trochu podivná hodina na přestavení. Samozřejmě, že jsme hráli na alternace, protože v případě onemocnění (což se naštěstí nestalo) by asi "božská" Zdena nedokázala nahradit jednoho z nás (Adolf Friedrich - M.Křístek, J.Novák, Wilfried Kaspar - M.Gondolán, P.Strnad, Jörg Lukas - O.Vlach, L.Fil). Největší oříšek pro nás - herce (jestli se tak smíme nazvat) bylo naučit se na flétnu či si zvyknout, že hrají pouze jedno představení (tvrdá realita).

Na závěr citát:

Friedrich Dürrenmatt:

Obsah fyziky se týká fyziků,
ale její důsledky nás všech.

Co se týká všech,

mohou řešit jen všichni.

Petr Strnad

Fyzikové - toto oslovení určité skupiny lidí byste bezesporu čekali třeba ve škole, v laboratoři nebo v nějakém ústavu, ale určitě ne v opeře. A přesto byste toto oslovení - resp. název opery - našli na přelomu října a listopadu ve SOP. Zdá se to neuvěřitelné? Ano zdá, ale přesto tomu tak bylo a v mé mysli stále je. Bylo to něco, na co určitě dlouho nezapomenu. Nechci říci nikdy, protože doufám, že v budoucnu to přebije větší a poté ještě větší zážitek z této oblasti. Ale teď se raději vrátím k Fyzikům.

Na počátku nás bylo šest. Šest kluků dosud nepoznamenaných sólovým výstupem v opeře. Měli jsme se rozdělit na dvě skupiny po třech od největšího po nejmenšího (pouze vzrůstem, nikoli výkonem). Na první zkoušku jsme šli s mylnou představou, že budeme zpívat všichni spolu a najednou. Ale po přeměření na kostýmy jsme se dozvěděli pravdu. Nejenom že budeme zpívat sólově, ale také budeme hrát na flétny. Někteří z nás na flétnu nikdy nehráli, takže to byla trochu rána pod pás, nakonec to ale všichni zvládli na výbornou.

Opera to byla moderní - bez arií, bez sboru a hlavně - a to byla asi největší slabina této opery - bez hlavní melodie. Každý zpěvák i nástroj měl jiný rytmus, jinou melodii, a to, jak si dovedete představit, byl pořádný chaos. Pokud by někdo z orchestru nebo zpěváků udělal chybu, což se nám stávalo, tak by si toho nezasvěcený posluchač asi vůbec nevšiml. Zprvu nám tato "hudba" vadila, ale když něco neustále dva měsíce posloucháte, objevíte to, co tím chtěl básník říci, a začne se vám to líbit. Jsem rád, že na konec tato opera nebyla smetená kritikou jako třeba Faidra, i když se u Fyziků také objevily negativní kritiky - např. na slabou hlasitost interpretů. Ale pokud mohu říci sám za sebe, hledal bych příčinu v nevhodně navržené scéně. Každopádně pro mě účinkování ve Fyzicích byla obrovská zkušenost k nezaplacení a jsem rád, že jsem tam mohl, byť pouze na pár představení, vystupovat.

Michal Křístek

Když se v Pueri řekne intonace

Stručný hudební slovník nám pojem "intonace" vysvětluje takto: je to 1) správné nasazení tónu vzhledem k jeho výšce a 2) správné čtení not a jejich přesná reprodukce. A právě o to nám jde v intonaci: aby se kluci naučili zpívat z not, neboli z listu, tedy napoprvé správně a čistě. Tedy ne jenom papouškovat předebranou melodii, ale také jí umět sám zazpívat bez předchozího slyšení a hlavně ne falešně. Metodu, jakou se snažím vštípit klukům základy čistého zpěvu z not, bych nazvala tonálně-intervalovou intonací.

Abychom z těch not mohli zpívat, musíme je především znát a znát také vztahy mezi nimi a vůbec vědět, jak to v notové osnově funguje. S notami a jejich hodnotami se kluci seznamují v intonaci začátečnicků. S těmi pokročilými se zabýváme hlavně intervaly (vzdálenostmi mezi dvěma tóny) a stupnicemi. Snažím se, aby kluci uměli v notách poznat o jaký interval jde, správně a čistě jej zazpívat a aby ho také dokázali poznat sluchem (hraný na klavír nebo zazpívaný). Vyzkoušela jsem si, že na solmizační slabiky (do, re, mi, fa, sol, la, si, do) se intervaly dobře intonují, a tak tuto metodu používám. A znalost stupnice je neméně důležitá. Skladby, které kluci zpívají jsou napsány v různých tóninách, a tak nám nestačí umět se orientovat pouze v C dur. Naučíme se znát všechny durové stupnice (možná i mollové) a seznámíme se s jejich předznamenáními (kolik mají křížků nebo béček).

Každý školní rok probíhá ve výuce intonace soutěž. Kluci téměř každou hodinu získávají body (razítka) - za správné zpívání, správné odpovědi, správně splněné úkoly (a to nejen ty "školní", ale i domácí). Někteří mohou také body ztrácet (za zapomínání notového sešitu či tužky, za vyrušování).

Jednou za rok píšeme "ve škole" velký intonační test (letos nás to teprve čeká) a jednou za rok dostanou kluci intonační test "na doma", aby i ti slabší měli možnost v klidu si všechny otázky vypracovat - buď sami, nebo s pomocí vás, rodičů, nebo kamarádů a získat tak nějaké body do celoroční soutěže. A já doufám, že tím se také nepochopenou látku naučí. Test domácí je teoretický, ten "školní" zase praktický (např. určování intervalů sluchem, reprodukce melodie a rytmu z not apod.). Na poslední hodině intonace ve školním roce se vyhláší výsledky a rozdávají ceny. A na to se už jistě všichni těší.

A k čemu je vlastně intonace, jako předmět, dobrá? Především k tomu, aby nácvik nových písní postupoval rychleji a aby se kluci dokázali naučit i složitější a náročnější skladby, a to nejen v přípravce, ale hlavně v koncertním sboru, kde i čtvrtáci musí zvládnout zazpívat party dospělých zpěvaček - sopránů nebo altů (nedávno např. v Mozartově Korunovační mši).

Helena Šmydková

Ring - o - ding

Tedy nevím, co jste dělali Vy 2. a 3. prosince posledního roku minulého tisíciletí, ale Pueri gaudentes podvkráte vycestovali na Zbraslav. 25 vyvolených z našeho středu se totiž účastnilo natáčení 2. adventního koncertu. Pro přímý přenos byl vybrán kostel Jakuba menšího a přilehlý zámek. (Být kostel ještě o něco menší nevešel by se tam už ani Jakub.)

Kromě nás bylo na církevní půdě asi 300 mikrofonů, asi 20 zbytečných lidí a asi stejně tolik kilometrů kabelů. Z našeho bohatého repertoaru "někdo" vybral duo skvostů - Hodie a Principium. První klenot celý koncert zahajoval a druhý zakončoval.

Sobota byla věnována generální zkoušce tj. jak budou s tou kamerou "švenkovat" a skrz co polezeme do éteru. Po zkoušce následoval hrozný hromadný návrat domů. Kdo jste jeli někdy narvaným městským autobusem s myslivcem a s jeho mrtvým zajícem, víte o čem mluvím. Kdo ne, neví, co to je cestovat narvaným městským autobusem s myslivcem a s jeho mrtvým zajícem v sobotu večer - v prosinci.

V neděli jsme opět na Zbraslavi. 14:00 - 15:00 zkouška v kostýmech. Poté rozchod do všech zbraslavských hospod a cukráren. 18:00. Opona se otvírá. Zatím vše bez chyby. Hodinovou přestávku mezi našimi výstupy zaplnila dětská část Pueri hraním na nervy dospělé části Pueri. Vše nakonec šťastně skončilo. Po koncertě následoval zběsilý hromadný návrat domů. Kdo jste jeli někdy narvaným městským autobusem... Mimochodem darovali jsme 10.000 Kč.

Martin "RUDA" Rudovský

Z historie

Před 10 lety: Máme za sebou první koncert Pueri gaudentes - vánoční vystoupení v KD Ládví a před sebou řadu dní tvrdého zkoušení a vystoupení na přehlídce Dřevěná píšťalka prof. Žilky

Před 5 lety: Po oslavách pátého výročí a vánočních koncertech nás čekala další výzva. V lednu natáčíme první profilové CD sboru v Anežském klášteře s krásným výtvarným návrhem Martiny Špinkové. Březen pak byl ve znamení natáčení televizního seriálu ČT Ďábel v Praze.

Před rokem: Po příjezdu z Japonska jsme hostili "Komoru" Sušického dětského sboru (společný koncert v Hlaholu), pak následovala série vánočních koncertů (Rudolfinum, Anežka) a zejména křest a vydání vánočního CD "Sem, sem, sem, pastýři". V lednu pak

následovalo soustředění mužské části v Mníšku pod Brdy, Pueri 3 ve Štěchovicích a chlapecké části v Praze.

Jan Zapletal

Bonbónek

V prosincovém kulturním přehledu o nás Lukáš Petřvalský napsal: "Jsem rád, že vás mohu v tomto předvánočním čase pozvat na koncert snad nejznámějšího chlapeckého pěveckého sboru Pueri gaudentes, který...", dále v článku pak: "...chlapci si získali respekt na nejpřednějších domácích pódíích..." a na závěr: "...gregoriánský chorál zní v jeho podání díky vynikající kompaktnosti zvuku sboru nádherně..."

Náš komentář: "To potěší..."

Kuriozita

Národní knihovna ČR nám připomněla naši "zákonnou povinnost" o zasílání dvou výtisků VOXu do jejího archivu. Ačkoli náš časopis není registrován a je určen jen pro interní potřebu, NK projevila zájem o jeho čísla. Od této chvíle po vydání každého nového čísla tedy poputuje obálka s VOXem do Klementina, kde bude k dispozici všem čtenářům.

Drobnosti

Internetový tip

Od 1. ledna je zprovozněn server www.sbor.cz, který se věnuje sborovému hnutí v České republice. Najdete zde databázi sborů, koncertů a festivalů, zprávy ze sborového světa, recenze na koncerty, notový archiv a další informace.

Premiéra videofilmů

Na schůzce rodičů koncertního sboru 30. ledna poprvé uvidíte videofilmy z prázdninového zájezdu do Řecka a vánočního turné do Španělska. A co tedy uvidíte? Jak Dáda a Ruda putovali do Španělska a kam došli, kde všude kluky provázela kapička štěstí, co nás potkalo během soutěžního vystoupení v Řecku, co způsobily písničky skupiny ABBA, co si kluci zpívali do kroku v průvodu a dlouhou řadu dalších zajímavostí. Bonus: záznam části letního koncertu s Japonci v Karolinu.

Výzva

Máte doma zajímavé fotografie, které by se mohly objevit na Internetu? Ozvěte se!

Redakce

Přehled akcí na nejbližší období

27.-28.1.	soustředění KS v Praze - příprava na festival v Polsku
30.1. 18:00	schůzka rodičů KS, promítání videa z Řecka a Španělska
12.-16.2.	jarní prázdniny P1-P5, zkoušky normálně
19.-23.2.	jarní prázdniny P6-P10, zkoušky odpadají
23.-27.2.	sedmý světový festival chlapeckých sborů Poznaň, Polsko
3.-4.3.	soustředění Pueri 3 ve Štěchovicích
24.-25.3.	zájezd do Liberce (více str.2)
30.3.-1.4	hostíme japonský sbor z Kakogawy

- 1.4. 14:00 koncert v Zrcadlové kapli Klementina společně s Japonci
6.-7.4. festival Letenská vonička
27.-29.4. zájezd na festival Krajina zpěvu Šumperk
20.-31.8. soustředění chlapecké části KS + vybraní Pueri 3 v Cheznovicích
31.8.-2.9. soustředění mužské části KS v Cheznovicích
7.-9.9. soutěž Bohuslava Martinů v Pardubicích

Představení ve Státní opeře

Carmen 9.2., 19.2., 5.3., 17.3., 31.3., 6.4., 21.4., 29.4., 6.5., 11.5., 26.5., 1.6., 15.6.
Turandot 22.2., 27.2., 4.3., 29.3., 11.4., 13.5.

Tiráž

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, tel.877504

e-mail pueri@post.cz,internet: mujweb.cz/www/pueri_gaudentes;

Šéfredaktor: Jan Zapletal, Redakční rada: Zdena Součková, Alena Vogelová, Eva Petrášková, Renée Lavecká, Helena Šmydková, Markéta Džuneva, Jiří Turek, Martin Rudovský a všichni členové Pueri gaudentes a jejich rodiče

Poradci: Martina Krejčárková, Lenka Součková, Jan Krejčárek, Martin Bárta, Lukáš Vasilek

Sazba a zlom: Martin Brabenec,

Technické zázemí: Bronislav Jurka

Náklad: 200ks

Neprodejné

Vychází 27. ledna 2001